

PM Rotel VIII (Dnr KS 2021/1688)

Förslag till nya föreskrifter och allmänna råd om våld i nära relationer

Remiss från Socialstyrelsen

Remisstid den 21 februari 2022

Borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.
Remissen besvaras med hänvisning till vad som sägs i stadens promemoria.

Föredragande borgarrådet Jan Jönsson anför följande.

Ärendet

Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om våld i nära relationer (SOSFS 2014:4) trädde i kraft den 1 oktober 2014 och syftar till att förbättra kvaliteten i socialnämndernas och vårdgivares arbete på området våld i nära relationer och förbättra skyddet och stödet till våldsutsatta vuxna och barn samt till barn som bevittnat våld i nära relation.

Socialstyrelsen fick i juni 2018 i uppdrag av regeringen (S2018/03516/JÄM) att inom vård och omsorg fortsatt stödja genomförandet av den nationella strategin för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor. Inom ramen för detta uppdrag har Socialstyrelsen följt upp sina föreskrifter och allmänna råd om våld i nära relationer.

Uppföljningen har enligt Socialstyrelsen sammantaget visat att föreskrifterna och de allmänna råden uppfattas som ett stöd för verksamheterna. Samtidigt har uppföljningen pekat på att det finns behov av ändringar och förtydliganden, främst rörande upptäckt, skydd och stöd samt förebyggande av att våld utövas igen. Under tiden för revideringsarbetet har dessutom nya bestämmelser i socialtjänstlagen trätt i kraft, som rör socialnämndens ansvar för att verka för att våldsutövare förändrar sitt beteende, vilket även det föranleder behov av revidering.

Det nya förslaget innebär bland annat att tillämpningsområdet utvidgas till att omfatta arbete med våldsutövare, att skrivningarna om riskbedömning stärks och att socialnämnden åläggs i en föreskrift att besluta om rutiner för när och hur personal ska ställa frågor om våld.

Socialstyrelsen har skickat ärendet på remiss till Stockholms stad för yttrande.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och socialnämnden.

Stadsledningskontoret ser positivt på att föreskrifterna och de allmänna råden har setts över och menar att de ger ett tydligare stöd.

Socialnämnden välkomnar revideringen av föreskrifterna och de allmänna råden om våld i nära relationer och ser att många av förslagen till ändringar är bra.

Mina synpunkter

Frihet från våld och förtryck är en grundläggande förutsättning för självständighet och möjlighet att förverkliga sina drömmar. Jag välkomnar därför förslagen till nya föreskrifter och allmänna råd om våld i nära relationer.

Att tillämpningsområdet utvidgas till att omfatta arbete med våldsutövare ligger väl i linje med Stockholms stad nya program mot våld i nära relationer. För att motverka våld i nära relationer behöver samhället arbeta både med den våldsutsatta och med våldsutövaren, för att bryta ett destruktivt beteende i tillägg till att erbjuda utsatta stöd.

Att personal ställer frågor om våld för att upptäcka utsatta, och erbjuda stöd, är en viktig del i arbetet mot våld i nära relation. Jag vill här också lyfta vikten av tidiga insatser. Goda normer grundläggs redan i unga år. Destruktiva mansnormer ska motarbetas och barn och unga tidigt få träna på kroppslig integritet. Det förebyggande arbetet behöver särskilt fokusera på pojkar och unga män, eftersom våld i nära relationer ofta handlar om just mäns våld mot kvinnor. Skolan har en viktig roll i det våldsförebyggande arbetet.

Likt stadsledningskontoret anser jag att det finns flera andra grupper som bör synliggöras i förslaget, så som individer utsatta för hedersrelaterat våld och förtryck och barn och unga som upplever våld i nära relation. Våld i ungas relationer är inte väsensskilt från det våld som förekommer i vuxnas relationer.

I de fall uppgifter om våld eller övergrepp förekommer i vårdnadstvister och umgänge med barn är det viktigt att dessa uppgifter kommer till domstolarnas kännedom, och att detta tas hänsyn till vid bedömningen.

Slutligen vill jag också understryka vikten av en fungerande skolgång för barn på skyddade boenden. Barn som oroar sig för våld och bråk i hemmet riskerar att hamna efter i sin skolgång. Det är därför av yttersta vikt att socialtjänsten följer upp skolresultat för barn som utreds och är aktuella inom socialtjänstens insatser.

Jag föreslår att borgarrådsberedningen föreslår att kommunstyrelsen beslutar följande.

Remissen besvaras med hänvisning till vad som sägs i stadens promemoria.

Stockholm den 16 februari 2022

JAN JÖNSSON

Bilagor

1. Reservationer m.m.
2. Föreskriftsutkast SOSFS Våld i nära relationer
3. Konsekvensutredning SOSFS Våld i nära relationer

Borgarrådsberedningen tillstyrker föredragande borgarrådets förslag.

Särskilt uttalande gjordes av borgarråden Karin Wanngård, Jan Valeskog och Emilia Bjuggren (alla S) och borgarrådet Clara Lindblom (V) enligt följande.

Vi välkomnar Socialstyrelsens förslag om nya föreskrifter och allmänna råd om våld i nära relationer. Vi håller med socialförvaltningens synpunkter om att det är bra att vikten av riskbedömningar tydliggörs samt att arbetet med våldsutövare lyfts fram.

Vi saknar dock skrivningar kring familjerättens ansvar att göra eller ta hänsyn till riskbedömningar kring fortsatt våld. Jämställdhetsmyndigheten publicerade nyligen rapporten ”Uppgifter om våld är inget undantag”. Där skriver de bland annat att när föräldrar tvistar om barns vårdnad, boende eller umgänge förekommer uppgifter om våld eller andra övergrepp i en majoritet av fallen. I många fall väger dock domstolarna inte in uppgifterna om våld i sina beslut. Det kan ha lett till att barn har tvingats att bo eller ha umgänge med en våldsutövande förälder.

Eftersom domstolarna ofta beslutar med hjälp av en vårdnad-, boende- och umgängesutredning från familjerätten anser vi att det är mycket viktigt att även familjerätterna får ökad kompetens om olika typer av våld, konsekvenser av våld samt riskbedömningar kring fortsatt våld.

Avslutningsvis kan vi konstatera att de förändringar som socialstyrelsen föreslår i förslaget om nya riktlinjer och allmänna råd i mångt och mycket redan görs eller planeras att göras inom stadens socialtjänst. Detta är naturligtvis mycket positivt och vi är stolta över att, under vår tid i en rödgrönrosa majoritet, ha drivit arbetet mot mäns våld mot kvinnor, våld i nära relation och hedersrelaterat våld framåt.

Kommunstyrelsen

Särskilt uttalande gjordes av Karin Wanngård, Jan Valeskog och Emilia Bjuggren (alla S) och Clara Lindblom och Rashid Mohammed (båda V) med hänvisning till Socialdemokraternas och Vänsterpartiets gemensamma särskilda uttalande i borgarrådsberedningen.

Ersätтарыttrande gjordes av Lisa Palm (Fi) med hänvisning till Socialdemokraternas och Vänsterpartiets gemensamma särskilda uttalande i borgarrådsberedningen.

Remissammanställning

Ärendet

Socialstyrelsens föreskrifter och allmänna råd om våld i nära relationer (SOSFS 2014:4) trädde i kraft den 1 oktober 2014 och syftar till att förbättra kvaliteten i socialnämndernas och vårdgivares arbete på området våld i nära relationer och förbättra skyddet och stödet till våldsutsatta vuxna och barn samt till barn som bevittnat våld i nära relation.

Socialstyrelsen fick i juni 2018 i uppdrag av regeringen (S2018/03516/JÄM) att inom vård och omsorg fortsatt stödja genomförandet av den nationella strategin för att förebygga och bekämpa mäns våld mot kvinnor. Inom ramen för detta uppdrag har Socialstyrelsen följt upp sina föreskrifter och allmänna råd om våld i nära relationer.

Uppföljningen har enligt Socialstyrelsen sammantaget visat att föreskrifterna och de allmänna råden uppfattas som ett stöd för verksamheterna. Samtidigt har uppföljningen pekat på att det finns behov av ändringar och förtydliganden, främst rörande upptäckt, skydd och stöd samt förebyggande av att våld utövas igen. Under tiden för revideringsarbetet har dessutom nya bestämmelser i socialtjänstlagen trätt i kraft, som rör socialnämndens ansvar för att verka för att våldsutövare förändrar sitt beteende, vilket även det föranleder behov av revidering.

Det nya förslaget innebär bland annat att tillämpningsområdet utvidgas till att omfatta arbete med våldsutövare, att skrivningarna om riskbedömning stärks och att socialnämnden åläggs i en föreskrift att besluta om rutiner för när och hur personal ska ställa frågor om våld.

Socialstyrelsen har skickat ärendet på remiss till Stockholms stad för yttrande.

Beredning

Ärendet har remitterats till stadsledningskontoret och socialnämnden.

Stadsledningskontoret

Stadsledningskontorets tjänsteutlåtande daterat den 24 januari 2022 har i huvudsak följande lydelse.

Socialstyrelsens förslag om nya föreskrifter och allmänna råd har koppling till kommunfullmäktiges mål 1.4. *I Stockholm får människor i behov av stöd insatser i tid präglade av hög kvalitet, evidens och rättssäkerhet.*

Stadsledningskontoret ser positivt på att föreskrifterna och de allmänna råden har setts över och menar att de ger ett tydligare stöd. Bland annat välkomnas att tillämpningsområdet utökas till arbetet med våldsutövare, i enlighet med den nya lagstiftningen. Arbetet med våldsutövare i nära relation upplevs ofta som svårt av socialtjänsten varför det är positivt att Socialstyrelsen ger vägledning i form av allmänna råd och föreskrifter även för denna målgrupp. Det är också positivt att hälso- och sjukvårdens ansvar för att informera om socialtjänstens stöd förtydligas, att skrivningarna om riskbedömning stärkts samt att kön och ekonomisk situation läggs till som faktorer att beakta vid val och utformning av insatser.

Stadsledningskontoret anser att det finns flera andra grupper som bör synliggöras i förslaget. En sådan grupp är vuxna utsatta för hedersrelaterat våld och förtryck. Personer under 18

år som utsatts för hedersvåld nämns i flera allmänna råd och föreskrifter i förslaget men även personer som är över 18 år och utsatta för denna typ av våld bör inkluderas. Vidare bör minderåriga ungdomar som blir utsatta för våld av en partner eller utövar våld mot en partner synliggörs tydligare. Det finns en risk att socialtjänsten enbart tänker på barn som blir utsatta av en närstående vuxen eller bevittnar våld av eller mot en närstående vuxen, när de begrepp som används är ”vårdsutsatta barn och barn som bevittnar våld”.

Stadsledningskontoret ser också ett behov av att frågor om skolgång för barn som vistas på skyddat boende lyfts i de nya föreskrifterna. Att klara skolgången är en viktig skyddsfaktor och idag får inte alla barn som vistas på skyddat boende sin skolgång säkerställd.

När det gäller de nya avsnitten om våldsutövare jämfört med de skrivningar som berör övriga grupper noterar stadsledningskontoret två skillnader. För det första saknas ett avsnitt i den nya författningen som rör utredning av våldsutövare, vilket finns avseende våldsutsatta vuxna respektive barn. Behov av vägledning finns på området. För det andra föreslås att våldsutövare bör kunna erbjudas ”hjälp mot sociala problem i form av exempelvis missbruk och ekonomi”, vilket saknar motsvarighet vad gäller våldsutsatta trots att behovet bör kunna finnas även för den gruppen.

Stadsledningskontoret välkomnar att föreskriften och de allmänna råden har setts över vad gäller begrepp och struktur, men menar att begreppet ”bevittnat våld” bör ersättas med ”upplevt våld” när det handlar om barn vars närstående vuxna har utövat eller utsatts för våld. ”Bevittnat” för tankarna till att barnet ska ha sett våldet ske, men barn upplever våld mot en närstående vuxen även om det inte ser det ske. Barnet kan höra, det kan se spåren i form av sönderslagna saker i hemmet, skador hos den utsatta vuxna med mera, vilket också är skadligt och påverkar barnet negativt. Vidare är skrivningen att nämnden ska ta hänsyn till ”vårdsutövarens individuella mottaglighet för insatsen och risken för återfall” något vag och det är oklart hur den ska tillämpas i praktiken. Begreppet ”återfall” ger en bild av att alla våldsutövare som söker hjälp har upphört med det våldsamma beteendet, vilket inte stämmer. Vårdsproblematiken är ofta pågående och det blir då mer relevant att tala om att våldet upprepas och/eller eskalerar. För att bedöma risken för återfall/upprepat våld finns behov av evidensbaserade metoder avsedda för socialtjänsten.

Stadsledningskontoret anser att beskrivningen av de ekonomiska konsekvenserna behöver kompletteras. Beräkningar av konsekvenser görs endast för en del av det arbete som enligt Socialstyrelsen kommer att tillkomma till följd av de allmänna råden. När det exempelvis gäller nya rutiner beräknas bara kostnader för framtagande och inte kostnader för implementering. I de fall kostnader beräknas anges så pass stora spann att uppgifterna inte ger någon tydlig bild av konsekvenserna. Exempelvis uppskattas kostnaden för arbetet med riskbedömningar till 660-21 160 kronor per ärende. Dessutom görs inte någon uppskattning av antalet ärenden som berörs, vilket innebär att de sammantagna kostnaderna inte kan beräknas. Konsekvensanalysen ger därför inte någon bild av de sammantagna ekonomiska konsekvenserna för kommuner och regioner av förslagen. Det innebär att den inte kan ligga till grund för en bedömning av förslagets kostnadseffektivitet.

Konsekvensanalysen ger inte heller tillräcklig grund för att bedöma om den kommunala finansieringsprincipen bör tillämpas. Enligt den kommunala finansieringsprincipen ska kommuner och regioner kompenseras när nya obligatoriska uppgifter införs av riksdag, regering eller myndigheter eller när ambitionsnivån för att befintligt regelverk ändras. För att regering och riksdag ska kunna bedöma om finansieringsprincipen är tillämplig och i så fall kompensera kommuner och regioner ska myndigheter inhämta regeringens medgivande innan de utfärdar föreskrifter som kommer att ge kostnader för kommuner eller regioner som inte är oväsentliga. Det är därför viktigt att konsekvensanalysen vid förslag till nya föreskrifter innehåller en komplett bedömning av förslagets konsekvenser och en bedömning av om kostnaderna är att betrakta som oväsentliga.

Stadsledningskontoret anser vidare att även överväganden vad gäller inskränkningar i den kommunala självstyrelsen bör kompletteras med en närmare analys av de olika förslagets konsekvenser. Vissa ändringsförslag innebär en relativt detaljerad styrning och det bör moti-

veras närmare, exempelvis kravet på att socialnämnden ska fastställa rutiner för när och hur personalen ska ställa frågor om våld.

Socialnämnden

Socialnämnden beslutade vid sitt sammanträde den 25 januari 2022 följande.

1. Socialnämnden godkänner förvaltningens tjänsteutlåtande som svar till kommunstyrelsen på remiss om nya föreskrifter och allmänna råd i nära relationer.
2. Beslutet justeras omedelbart.

Särskilt uttalande gjordes av Alexandra Mattsson Åkerström m.fl. (V) och Karin Gustafsson m.fl. (S), *bilaga 1*.

Ersätтарыttrande gjordes av Anna Rantala Bonnier (Fi) som instämde i det särskilda uttalandet från (V), (S).

Socialförvaltningens tjänsteutlåtande daterat den 14 januari 2022 har i huvudsak följande lydelse.

Förvaltningen välkomnar revideringen av föreskrifterna och de allmänna råden om våld i nära relationer och ser att många av förslagen till ändringar är bra. Det är välkommet att tillämpningsområdet utökas till att omfatta våldsutövare. Arbetet med våldsutövare i nära relation upplevs ofta som svårt av socialtjänsten och det saknas tydlig evidens kring metoder. Därför är det positivt att Socialstyrelsen ger vägledning i form av allmänna råd och föreskrifter även för denna målgrupp, inte minst när det också finns ny lagstiftning på området sedan i somras. En grupp som förvaltningen gärna hade sett synliggjord i förslaget till ny författning är vuxna utsatta för hedersrelaterat våld och förtryck. Personer under 18 år som utsatts för hedersvåld nämns i flera allmänna råd och föreskrifter i förslaget, förvaltningen anser att även personer som är över 18 år och utsatta för denna typ av våld bör inkluderas.

Struktur, begrepp och redaktionella ändringar

De föreslagna ändringarna avseende struktur och begrepp är bra. Framförallt välkomnas tydliggörandet av vad som gäller för utsatta barn respektive vuxna samt att det blir separata kapitler för respektive profession som berörs av författningen. Förvaltningen önskar dock att begreppet "bevittnat våld" ersattes med "upplevt våld" när det handlar om barn vars närstående vuxna har utövat eller utsatts för våld. "Bevittnat" för tankarna till att barnet ska ha sett våldet ske, men barn upplever våld mot en närstående vuxen även om det inte ser det ske. Barnet kan höra, det kan se spåren i form av sönderslagna saker i hemmet, skador hos den utsatta vuxna med mera, vilket också är skadligt och påverkar barnet negativt.

Förvaltningen anser att de föreslagna redaktionella ändringarna är bra.

Arbete med våldsutövare

Som nämnts ovan är förvaltningen positiv till att målgruppen våldsutövare föreslås omfattas av den nya författningen och det är också bra att det framgår av allmänna råd vilka insatser som bör kunna erbjudas.

I det allmänna rådet till 6 kap. 5 § i det nya författningsförslaget står att nämnden ska ta hänsyn till "våldsutövarens individuella mottaglighet för insatsen och risken för återfall". Förvaltningen anser denna skrivning något vag och är inte säker på hur den ska tillämpas i praktiken. Förvaltningen upplever att "återfall" är ett något märkligt begrepp i sammanhanget då det ger en bild av att alla våldsutövare som söker hjälp har upphört med det våldsamma beteendet, vilket inte stämmer (det är snarare relativt ovanligt enligt förvaltningens erfarenhet).

Våldsproblematiken är ofta pågående och det blir då mer relevant att tala om att våldet upprepas och/eller eskalerar. För att bedöma risken för återfall/upprepat våld ser förvaltningen att det finns behov av evidensbaserade metoder avsedda för socialtjänsten. Idag används FREDA Farlighetsbedömning som en del av riskbedömningen i arbete med våldsutsatta, men såvitt förvaltningen känner till finns inget motsvarande, som är granskat och vänder sig till socialtjänsten, för arbete med våldsutövare. Eventuellt skulle det även vara önskvärt med vägledning kring vilka insatser som lämpar sig för vilken "risknivå".

Förvaltningen saknar ett avsnitt i den nya författningen som rör utredning av våldsutövare. Det finns avseende våldsutsatta vuxna (4 kap.) respektive barn (5 kap.) och förvaltningen finner det märkligt att det inte finns för våldsutövare. Det är en förhållandevis ny målgrupp för socialtjänsten (även om de alltid har funnits inom socialtjänstens målgrupper) och det finns därför stora behov av vägledning på området. Likaså anser förvaltningen att man bör överväga om det i kapitel 3, som handlar om kompetens hos personalen, bör införas i det allmänna rådet att socionomexamen bör vara ett krav vid arbete med ärenden som rör våldsutövare, precis som det idag är i ärenden rörande våldsutsatta vuxna.

Arbete med våldsutsatta vuxna

Förvaltningen är positiv till förslagen om att stärka skrivningarna om riskbedömning i ärenden som rör våldsutsatta vuxna. Riskbedömning är en färskvara och det bör betonas i författningen på föreslaget sätt, liksom att en standardiserad bedömningsmetod bör vara en del av riskbedömningen men inte ska utgöra hela bedömningen.

Enligt förslaget ska det i det allmänna rådet som rör vilka insatser som bör kunna erbjudas våldsutövare ingå "hjälp mot sociala problem i form av exempelvis missbruk och ekonomi". Förvaltningen menar att detta bör ingå även i det allmänna rådet till 6 kap. 1 § som rör vilket stöd våldsutsatta bör kunna erbjudas. Våldsutsatthet kan leda till andra sociala problem, liksom att ha andra sociala problem kan innebära en ökad sårbarhet för våld från närstående. Vi vet också att exempelvis kvinnor i missbruk är en extra utsatt grupp för våld i nära relationer, och att helhetstänkandet är viktigt i arbetet med dessa personer. Därför bör det tydliggöras även i det allmänna rådet.

Arbete med barn som kan ha utsatts för eller bevittnat våld

Enligt det nya förslaget ska inte bestämmelsen om att utredning ska inledas på alla barn som kan ha blivit utsatta för eller bevittnat våld föras över till den nya författningen. Förvaltningen anser att bestämmelsen har varit viktig för att belysa vikten av att våldsutsatta barn inom socialtjänsten får sina behov utredda, men instämmer utifrån de svårigheter bestämmelsen har inneburit i uppfattningen att den inte bör flyttas över till den nya författningen.

Förvaltningen anser, precis som när det gäller våldsutsatta vuxna, att det är bra att skrivningarna om riskbedömning stärks.

Förvaltningen ser en risk att minderåriga ungdomar som blir utsatta för våld av en partner eller utövar våld mot en partner, inte synliggörs tillräckligt i det nya förslaget. Förvaltningen bedömer att det finns en risk att socialtjänsten enbart tänker på barn som blir utsatta av en närstående vuxen eller bevittnar våld av eller mot en närstående vuxen, när kapitlets namn är "Socialnämndens utredning av våldsutsatta barn och barn som bevittnat våld". I texten nämns också genomgående "våldsutsatta barn och barn som bevittnar våld". Ett förtydligande av detta är önskvärt.

Ytterligare något förvaltningen önskar skulle tydliggöras är vilka stödinsatser som kan vara aktuella för våldsutsatta barn, utifrån evidens och beprövad erfarenhet, liksom att vikten av att uppmärksamma eventuella syskon skrevs in i den del som handlar om barn. Förvaltningen ser också ett behov av att frågor om skolgång för barn som vistas på skyddat boende lyfts i de nya föreskrifterna. Att klara skolgången är en viktig skyddsfaktor och idag får inte alla barn som vistas på skyddat boende sin skolgång säkerställd.

Att ställa frågor om våld

Förvaltningen ser positivt på förslaget att socialnämnden ska åläggas att besluta hur och när frågor om våld ska ställas av personalen till klienterna. Förvaltningen menar dock att man bör överväga om föreskriften även skulle innehålla uppgifter om inom vilka verksamhetsområden frågor ska ställas, eller om det skulle vara ett allmänt råd. Forskning visar att vissa grupper av personer är extra utsatta för våld från närstående, däribland kvinnor i missbruk och inom psykiatri. Här bör övervägas om författningen ska innehålla en föreskrift eller allmänt råd som anger att man inom missbruk och beroende samt socialpsykiatri alltid ska ställa dessa frågor. Förvaltningen kan också se att föreskriften eller det allmänna rådet skulle ange viss problematik som motiv för att fråga om våld, snarare än att det skulle vara kopplat till vissa verksamhetsområden. Exempelvis att när socialtjänsten träffar personer som har ett missbruk, eller en psykiatrisk diagnos, ska frågor om våld ställas. Den exakta utformningen kan diskuteras men förvaltningen vill ändå belysa vikten av att frågor om våld uppmärksammas. Med den föreslagna föreskriften riskerar det att bli väldigt olika i olika kommuner, vilket inte är motiverat med beaktande av vad forskningen säger om utsatthet hos olika grupper i samhället.

Ekonomiska konsekvenser för socialtjänsten

Som framgår av konsekvensutredningen är det svårt att göra exakta ekonomiska beräkningar av konsekvenserna för denna typ av författningsändringar. Förvaltningen anser emellertid att den ekonomiska konsekvensutredningen kunde varit något mer omfattande med fler uppgifter, exempelvis avseende förändringarna kopplade till arbetet med våldsutövare. Det finns ett antal kommuner i landet, däribland Stockholm, som arbetar med våldsutövare i särskilda mottagningar för våld i nära relation och som man kunnat inhämta underlag ifrån. I Stockholm utförs arbetet på fyra relationsvårdscentrum, och eftersom de har startats upp relativt nyligen finns färsk siffror och uppgifter om bland annat vilka typer av utbildningar som har ansetts vara nödvändiga för chefer och medarbetare.

Förvaltningen ställer sig tveksam till flera av uppskattningarna av hur lång tid olika arbetsuppgifter tar, liksom spännvidden i de uppskattade kostnaderna. En fördjupad riskbedömning i ett vuxenärende beräknas kunna ta upp till 48 timmar, det vill säga 6 hela arbetsdagar, vilket förvaltningen uppfattar som ett mycket stort antal timmar. Kostnaden för en riskbedömning (eventuellt fördjupad) anges ligga på 660-21 160 kronor, vilket är en stor spännvidd. Även avseende att kartlägga och analysera om utbudet av insatser motsvarar behoven anges en siffra med stor bredd, nämligen 3900 – 150 000 kronor. Förvaltningen menar att det är tveksamt vad dessa beräkningar säger, när kostnaden kan variera så kraftigt för en och samma arbetsuppgift. Kostnaden för att ta fram informationsmaterial kopplat till våldsutövare beräknas vara 2000- 41 200 kronor och arbetet beräknas utföras av en socialsekreterare eller en kommunikatör. Förvaltningen har relativt nyligen genomfört en kartläggning, av hedersvåld, och tar regelbundet fram informationsmaterial. Utifrån dessa erfarenheter är bedömningen att kostnaderna i utredningen är lågt räknade.

Reservationer m.m.

Socialnämnden

Särskilt uttalande gjordes av Alexandra Mattsson Åkerström m.fl. (V) och Karin Gustafsson m.fl. (S) enligt följande.

Vi välkomnar förslaget om nya föreskrifter och allmänna råd om våld i nära relation. Vi håller med förvaltningen synpunkter om att det är bra att vikten av riskbedömningar tydliggörs samt att arbetet med våldsutövare lyfts fram.

Vi saknar dock skrivningar kring familjerättens ansvar att göra eller ta hänsyn till riskbedömningar kring fortsatt våld. Jämställdhetsmyndigheten publicerade nyligen rapporten ”uppgifter om våld är inget undantag”. Där de bland annat skriver att när föräldrar tvistar om barns vårdnad, boende eller umgänge förekommer uppgifter om våld eller andra övergrepp i en majoritet av fallen. I många fall väger dock domstolarna inte in uppgifterna om våld i sina beslut. Det kan ha lett till att barn har tvingats att bo eller ha umgänge med en våldsutövande förälder.

Eftersom domstolarna ofta beslutar med hjälp av en vårdnad-, boende- och umgängesutredning från familjerätten anser vi att det är mycket viktigt att även familjerätterna får ökad kompetens om olika typer av våld, konsekvenser av våld samt riskbedömningar kring fortsatt våld.

Avslutningsvis kan vi konstatera att de förändringar som socialstyrelsen föreslår i förslaget om nya riktlinjer och allmänna råd i mångt och mycket redan görs eller planeras att göras inom stadens socialtjänst. Detta är naturligtvis mycket positivt och vi är stolta över att, under vår tid i en rödgrönrosa majoritet, ha drivit arbetet mot mäns våld mot kvinnor, våld i nära relation och hedersrelaterat våld framåt